good vibes
wystawa: ikkibawiKrrr, Katarzyna Wyszkowska
program publiczny: Anna Zglenicka i Magdalena Kowala (Hertz Haus), Marta Romankiv, Anka Wandzel
kuratorka: Kasia Sobczak
28.06 - 09.08.2025

*good vibes t*o interdyscyplinarne środowisko i sześciotygodniowy czas refleksji nad pojęciem pracy w kontekście społecznym, geograficznym, ekonomicznym i osobistym, gdzie każdy z elementów i kierunków namysłu podejmowany jest w innej formie. Projekt składa się z wystawy obrazów Katarzyny Wyszkowskiej i wideo zespołu badawczego ikkibawiKrrr oraz serii działań w programie publicznym.

Malarstwo Wyszkowskiej charakteryzuje się refleksją i odniesieniami do pracy zarobkowej i jej warunków. Artystka korzysta z analiz przepływu informacji, badań ekonomistów, wpływu nowych technologii na pracę, ale też snuje scenariusze przyszłości i pozytywnych przemian w sektorze pracy. W ramach wystawy pokazywane są jej dwa obrazy - *Noise trading* (2024), który bezpośrednio podejmuje tematykę ekonomiczną i rynkową odwołując się do tzw. handlu szumem, czyli sytuacji w której nadmiar danych i fałszywe wiadomości są podstawą do decyzji podejmowanych na rynkach finansowych (według teorii Fischera Blacka z 1986 roku) oraz *Good vibes* (2023), który zainspirował tytuł całości projektu. W obrazie tym Wyszkowska przedstawia performowanie pozytywnego nastawienia pracowników coraz szerszego spektrum sektorów zawodowych, w których z czasem wprowadzane są nowe standardy pracy, szczególnie emocjonalnego jej aspektu.
Technika malarska Wyszkowskiej to unikatowy rodzaj malarstwa olejnego, czerpiący z figuratywnych przedstawień, estetyki komiksu czy palimpsestu.

Wideo *Seaweed stories* (2022) to melodyjna i poetycka opowieść o relacji z tradycją, wspólnotą i geografią, łącząca pracę i pasją. Chór *haenyeo*, kobiet nurków z południowokoreańskiej wyspy Czedżu, śpiewa tradycyjny koreański utwór folkowy Arirang. Tekst tego utworu ucieleśnia uniwersalne tematy życiowe. Jego prosta melodia i struktura pozwalają na improwizowane aranżacje, wspólne śpiewanie i dostosowywanie się do różnych gatunków muzycznych i regionów. *haenyeo* poławiają bez butli tlenowej ośmiornice, jeżowce i inne owoce morza w wodach Morza Żółtego. Charakter ich pracy i tradycje z nim związane spowodowały, że zawód ten został wpisany na listę niematerialnego dziedzictwa kultury UNESCO.
Członkowie zespołu badawczego ikkibawiKrrr odwołują się w swoich badaniach i realizacjach do zależności pomiędzy otaczającym nas środowiskiem a szeroką różnorodnością sposobów życia ludzi i roślin.

Równie ważną częścią projektu jest program publiczny, w którym zaproszone osoby przyglądają się pracy w aspektach bliskich ich polom działania.

Anna Zglenicka i Magdalena Kowala z gdańskiego kolektywu tanecznego Hertz Haus wykonają dwukrotnie działanie „dziękuję, nie tańczę” w przestrzeni willi i parku na Goyki. Artystki oparły je na osobistych doświadczeniach swojej codziennej pracy z ciałem jako tancerki i choreografki. „dziękuję, nie tańczę” przechodzi od absurdu funkcjonowania w niezależnym środowisku artystycznym i projektariacie, przez dyscyplinę ciała, aż do najdrobniejszych detali pracy z materiałem choreograficznym. Elementem łączącym i wspierającym Zglenicką i Kowalę jest siostrzeństwo i poczucie misji.

Artystka wizualna Marta Romankiv uzupełni projekt spotkaniem warsztatowym na plaży zatytułowanym „Pod brukiem jest plaża", którego celem jest stworzenie wspólnej przestrzeni do rozmowy i refleksji nad współczesnymi formami pracy. Filarami do rozmowy będą takie jej cechy, jak sezonowość, niestabilność oraz odpoczynek rozumiany jako możliwa forma oporu wobec prekarności i wyzysku.

Eseistka i antropolożka Anka Wandzel zaprasza społeczność zgromadzoną wokół ogrodu społecznego Goyki 3 do udziału w warsztatach ogrodniczo - tarotowych. Osoby uczestniczące wspólnie zastanowią się nad tym, jak za pomocą wizualnych przedstawień można przemyśleć swoją relację z naturą i istotami innymi niż ludzkie.

good vibes to okazja do namysłu nad osobistą relacją z pracą, z współpracownikami i tym, jaki wpływ na najbliższe otoczenie społeczne i naturalne ma to, czym się zajmujemy. Praca często bywa romantyzowana, niedoceniana, marginalizowana, przedkładana nad relacje międzyludzkie. Jest argumentem do braku odpoczynku, nadprodukcji przedmiotów i zmniejszania czasu wolnego. Jest czymś, co łączy, dzieli i pozwala funkcjonować w społeczeństwie.

Program publiczny:
28.06, godz. 12.00 - spotkanie z Katarzyną Wyszkowską
14.07, godz. 16.00 - warsztaty ogrodniczo - tarotowe z Anką Wandzel w trakcie ogrodu społecznego Goyki 3
19.07 - 12.00 - działanie taneczne Anny Zglenickiej i Magdaleny Kowali „dziękuję, nie tańczę”
26.07 i 27.07 - warsztaty „Pod brukiem jest plaża” z Martą Romankiv, w trakcie Festiwalu Trzymaj
07.08. godz. 18.00 - druga odsłona działania tanecznego Anny Zglenickiej i Magdaleny Kowali „dziękuję, nie tańczę”

Projekt jest częścią rocznego programu wizualnego Goyki 3 Art Inkubatora w 2025 roku skupionego na pojęciu pracy. Program wydarzeń uzupełniony będzie serią tekstów związanych z tematem przewodnim na łamach magazynu internetowego Dwutygodnik, ukazujących się do grudnia tego roku.

ikkibawiKrrr

to wizualny zespół badawczy składający się z członków: Gyeol Ko, Jungwon Kim i Jieun Cho. Ich nazwa łączy koreańskie słowa oznaczające „mech” (ikki) i „skałę” (bawi) z onomatopeicznym słowem krrr. Ich artystyczne podejście odzwierciedla aspekty mchu jako czegoś, co rozszerza swój świat wraz z otaczającym go środowiskiem wzdłuż wąskiej granicy między ziemią a powietrzem. Spotykając się z rolnikami, nurkami, naukowcami i wieloma innymi osobami, ikkibawiKrrr uczy się o roślinach, zjawiskach naturalnych, ludziach i ekologii poprzez ich sposób życia. Zespół badał również zjawiska związane z życiem tropikalnym i wodorostami, które rosną niezależnie, a jednocześnie rozszerzają swoje granice, aby stać się częścią środowiska.

Od czasu powstania zespołu w 2021 roku prace ikkibawiKrrr były pokazywane między innymi w Art Sonje Center w Seulu; w ramach 13. i 14. edycji Gwangju Biennale w Korei Południowej; w Hammer Museum w Los Angeles; 40. edycji EVA International Biennial w Limerick w Irlandii; 12. edycji Seoul Mediacity Biennale oraz jako część Lumbung, Kassel Documenta 15 w Niemczech.

Katarzyna Wyszkowska
Artystka wizualna. Absolwentka Wydziału Malarstwa (2021) oraz Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki (2019) Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, obecnie doktorantka na tej samej uczelni. Studiowała również filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W centrum jej zainteresowań badawczych oraz artystycznych znajduje się współczesna specyfika pracy zarobkowej. Jej projekt doktorski dotyczy badania potencjału przestrzennych sztuk wizualnych do generowania alternatywnych sposobów do myślenia o relacji człowieka z pracą, a w

ostatnim czasie głównym przedmiotem jej zainteresowań badawczych są postkapitalistyczne imaginaria.

Anna Zglenicka
Tancerka, choreografka, artystka wizualna. Absolwentka teatrologii, studiowała taniec w kulturze fizycznej oraz Intermedia. W praktyce twórczej łączy sztuki wizualne i performatywne. Współzałożycielka zespołu Hertz Haus; jako tancerka i chor. współtworzyła spektakle: „Unbody", „Portrety beznadziejne – spektakl usieciowiony", "Frauen in Flammen", „To bitch or not to bitch". Autorka identyfikacji wizualnej spektakli. W 2021 r. w ramach Rezydencji Gdańskiego Festiwalu Tańca stworzyła duet z M. Kowalą pt. „Mirroring". W 2022 r. w ramach stypendium kulturalnego miasta Gdańska zrealizowała film pt. "Solitude". W 2024 r. wraz z Agnieszką Mencel stworzyła duet „Burn your inner child" (rezydencja "Spring residency 2024" Dance Base w Edynburgu). W 2025 odbyła się premiera solowego spektaklu „Kameralny koniec świata".

Magdalena Kowala
Tancerka, choreografka, edukatorka ruchu, tłumaczka języka hiszpańskiego i katalońskiego. Od roku 2019 tworzy kolektyw Hertz Haus, z którym jako tancerka i choreografka współtworzyła spektakle: „Her(t)z", „Solo na 4 kaski i stracony czas" w reż. Anny Piotrowskiej, „102 i pół", „Unbody" (I nagroda w konkursie The Best Off), „Portrety beznadziejne – spektakl usieciowiony", „Mirroring", „Frauen in Flammen", „Hotel H. ****" w reż. Dominiki Knapik, nagrodzony w Konkursie SzekspirOFF „To bitch or not to bitch" oraz „Hate Haus" w chor. Ramony Nagabczyńskiej. W 2020 r. zrealizowała solowy spektakl pt. „sześć" w ramach stypendium kulturalnego Miasta Gdańska. Artystka poza działalnością zespołową interesuje się terapią w tańcu, ukończyła kurs w ramach Projektu Zatańcz z Parkinsonem I Kurs Dance for PD® w Polsce oraz kurs Dance for PD® Training Workshop w Barcelonie podczas Międzynarodowego Kongresu Choroby Parkinsona. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w roku 2024 w ramach którego zorganizowała roczne warsztaty tańca dla osób z chorobą Parkinsona.

Marta Romankiv
Urodzona we Lwowie, w Ukrainie. Artystka interdyscyplinarna, twórczyni instalacji, prac wideo oraz sytuacji społecznych. Studia I stopnia ukończyła na Wydziale Sztuki na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie, a tytuł magistry uzyskała w Akadenii Sztuki w Szczecinie. Obecnie finalizuje pracę doktorską na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Jest laureatką międzynarodowej nagrody Sztuki im. Marii Anto & Elsy von Freytag-Loringhoven (2023) i Allegro Prize (2020); stypendystka programu rezydencyjnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Polski Gaude Polonia (2021) oraz programu stypendialnego w Krakowie (2022). Jej prace były pokazywane m.in. w Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Muzeum Narodowym w Norymberdze i Muzeum Narodowym w Kiszyniowie.

Swoją działalność skupia głównie wokół tematu praw obywatelskich i pracowniczych, wykluczenia społecznego w kontekście migracji, jak i związanych z tym problemów tożsamościowych. Jej projekty najczęściej mają charakter partycypacyjny i znajdują się na pograniczu aktywizmu, nauk społecznych i sztuki. Artystka mieszka i pracuje w Polsce.

Anka Wandzel
Eseistka, antropolożka, matka dwójki dzieci, członkini spółdzielczej farmy MOST. Autorka tekstów o splotach środowiska, kultury i pracy opiekuńczej w „Dwutygodniku", „Miesięczniku Znak", „Przekroju" i „Ładnym Bebe". W 2024 roku otrzymała stypendium literackie m.st. Warszawy i uczestniczyła w rezydencji artystycznej „Wspólne pole" w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek U-jazdowski. Od 2023 roku prowadzi na „Oko.press" cykl opowieści „Rośliny zza rogu" o miejskich drzewach i chwastach. Wcześniej studiowała i wykładała w Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego i była laureatką nagród Fundacji GESSEL dla Zachęty – Narodowej Galerii Sztuki.

Urodzona w 1990 roku w Poznaniu, od dwudziestu pięciu lat mieszka w Warszawie, gdzie czyta, gotuje i łazi z dziećmi po mieście, poszukując po krzakach nadziei w dobie zmian klimatu.